

## МОСТИ ТА ТУНЕЛІ: ТЕОРІЯ, ДОСЛІДЖЕННЯ, ПРАКТИКА

УДК 625.745

І. В. БАШКЕВИЧ\*

\* Каф. «Мости та тунелі», Національний транспортний університет, вул. Суворова 1, Київ, Україна, 01010, тел/факс +38 (044) 280 79 78, ел. пошта kproekt@mail.ru

### МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ТА ЇЇ АНАЛІТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ ЗАЛИШКОВОГО РОЗМИВУ

**Мета.** Удосконалення методики багаторічного прогнозування загального розмиву на мостових переходах. **Методика.** Теоретичне вишукування. **Результати.** Отримано науково обґрунтовану методику визначення розрахункового рівня розмиву за багаторічний період експлуатації мостових переходів. **Наукова новизна.** Вперше пропонується математична модель, призначена для визначення залишкового розмиву із застосуванням лінійної характеристики трансформації руслової витрати. **Практична значимість.** Запропоновано аналітичну методику прогнозування небезпечних для стійкості мостових переходів деформацій дна русла.

*Ключові слова:* мостовий перехід; багаторічне прогнозування руслових деформацій; залишковий розмив; довжина зони стиснення; коефіцієнт стиснення потоку під мостом

#### Вступ

Процес загального розмиву на мостових переходах починається з виходом паводкового потоку на заплави і досягає свого максимуму не на піку, а на спаді паводку. Коли річка знову входить в брівки русла, відмітки дна під мостом зазвичай не відновлюються і залишаються меншими за природні. Різниця між цими відмітками являє собою залишковий розмив, який тим більший, чим більша висота паводку і коефіцієнт стиснення потоку під мостом при розрахунковому рівні високої води (РРВВ).

Увага до залишкового розмиву виникла з появою в будівельних нормах (СНиП 2.05.03.-84 [1] та ДБН В.2.3-22:2009 [2]) зобов'язання щодо прогнозування загального розмиву за багаторічний період. В цьому разі, пропускаючи кожний черговий паводок, треба знати величину загальних руслових деформацій, залишених попередніми паводками.

#### Мета

Мета дослідження полягає в удосконаленні методики багаторічного прогнозування загального розмиву на мостових переходах, шляхом врахування, що на момент залишкового розмиву істотно скорочується довжина зони стиснен-

ня через зменшення ширини розмиву та найголовніше те, що в момент звільнення заплави від води зменшується коефіцієнт стиснення потоку під мостом.

#### Методика. Математична модель залишкового розмиву

В математичній моделі залишкового розмиву ця обставина відбивається в характеристиці трансформації руслової витрати. У зв'язку з цим, характер трансформації руслової витрати в зоні стиснення може розглядатися лінійним або майже лінійним [3].

Руслові деформації в зоні впливу мостових переходів і переформування дна в побутових умовах описується системою, яка складається з двох пар рівнянь нерозривності й рухи, відповідно для води й наносів [4, 5]. Чотири рівняння – це мінімальна кількість, що задовольняє коректній постановці задачі, але залежно від її конкретного змісту вони можуть приймати різний вид. Таким чином, математична модель залишкового розмиву (1) складається з диференціального рівняння балансу наносів, формули трансформуючої спроможності руслоформуючих наносів, рівняння нерозривності потоку і його характеристики трансформації:

## МОСТИ ТА ТУНЕЛІ: ТЕОРІЯ, ДОСЛІДЖЕННЯ, ПРАКТИКА

$$\begin{cases} \frac{\partial G}{\partial l} - B \cdot \frac{\partial h}{\partial t} = 0 \\ G = A_o \cdot B_p \cdot \frac{V^4}{h^{1/2}}, \\ Q = B_p \cdot h \cdot V \\ \beta_p = 1 + k \cdot l \end{cases} \quad (1)$$

де  $G$  і  $Q$  – витрати наносів і води;  $h$  і  $B_p$  – глибина і ширина русла;  $V$  – швидкість руслового потоку;  $A_o$  – коефіцієнт, що враховують фізичні властивості наносів;  $m$  – показник степені, який залежить від форми транспортування наносів;  $\beta_p$  – коефіцієнт трансформації руслової витрати в зоні стиснення змінюється за течією майже лінійно, від 1 в створі де починається стиснення до  $\beta_{pm}$  під мостом;  $l$  – відстань від початку стиснення;  $k$  – коефіцієнт пропорційності, який обчислюється за формулою:

$$k = \frac{\beta_{pm} - 1}{l_c}, \quad (2)$$

де  $l_c$  – довжина зони стиснення.

### Аналітична реалізація математичної моделі залишкового розмиву

Використовуючи рівняння нерозривності для водного потоку і коефіцієнт трансформації руслової витрати, динамічне рівняння руху наносів перетвориться наступним чином:

$$G = \frac{A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^4}{B_p^4 \cdot h^{4,5}}, \quad (3)$$

де  $Q_{pn}$  – природна витрата води в руслі, яка змінюється тільки з часом відповідно гідрографу і залишається сталою по довжині.

Для визначення градієнта витрати наносів виконується заміна під знаком похідної незалежної зміни  $l$  на зміну  $\beta_p$ , по якій і виконується диференціювання. З урахуванням однозначного зв'язку між величинами  $\beta_p$  та  $l$ , можна записати:

$$\frac{\partial G}{\partial l} = k \cdot \frac{\partial G}{\partial \beta_p}.$$

Взявши похідну  $\frac{\partial G}{\partial l}$ , отримаємо вираз градієнта витрати наносів

$$\frac{\partial G}{\partial l} = \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^3}{B_p^3 \cdot h^{4,5}} - \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^4}{B_p^3 \cdot h^{5,5}} \cdot \frac{\partial h}{\partial \beta_p}. \quad (4)$$

Після підстановки (4) до системи (1) і застосовуючи вже відомий метод її розв'язання [6] отримуємо для неї квазілінійне рівняння загальних руслових деформацій:

$$\frac{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^4}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \cdot \frac{\partial h}{\partial \beta_p} + \frac{\partial h}{\partial t} = \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^3}{B_p^4 \cdot h^{4,5}}. \quad (5)$$

Еквівалентна йому система звичайних диференціальних рівнянь записується в симетричній формі таким чином

$$\frac{d\beta_p}{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4 \cdot \beta_p^4} = dt = \frac{dh}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \quad (6)$$

Складові елементи системи (6) являють собою відношення диференціалів незалежних змінних до коефіцієнтів при відповідних похідних розшукуваної функції. Для складання двох звичайних рівнянь треба згуртувати їх попарно в будь-якому порядку. Таких неповторюючих самих себе комбінацій може бути тільки три. Наприклад, перше з другим, перше з третім і третє з другим. З метою отримання загального рішення квазілінійного рівняння нема потреби розв'язувати їх всі три. Досить розв'язати будь-які два. Вибір цих рівнянь залежить від складності їх рішення і пов'язані з цим ускладнення, що виникають при врахуванні початкових умов.

Перше звичайне диференціальне рівняння утворюється внаслідок комбінації крайніх членів системи (6), яке після скорочення подібних членів зводиться до типу з роздільними змінними:

$$\frac{\partial \beta_p}{\beta_p} = \frac{dh}{h}.$$

Його рішення очевидне і може бути записане одразу:

$$\frac{\beta_p}{h} = \psi_1, \quad (7)$$

## МОСТИ ТА ТУНЕЛІ: ТЕОРІЯ, ДОСЛІДЖЕННЯ, ПРАКТИКА

де  $\Psi_1$  – стала інтегрування.

Друге звичайне диференціальне рівняння утворюється внаслідок комбінації першого і другого рівняння системи (6), яке після розділення змінних приймає вигляд:

$$\frac{d\beta_p}{\beta_p^4} = \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot Q_{pn}^4}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \cdot dt. \quad (8)$$

Інтегрування рівняння (8) також не викликає труднощів і його розв'язок записується наступним чином:

$$\frac{1}{3 \cdot \beta_p^3} + \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot \Gamma}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} = \Psi_2, \quad (9)$$

де  $\Psi_2$  – стала інтегрування;  $\Gamma = \int Q_{pn}^4 dt$  – інтегральна функція гідрографу.

На відміну від звичайних диференціальних рівнянь, для яких загальне рішення повністю визначається невідомою сталою величиною, загальне рішення диференціальних рівнянь з частинними похідними являє собою невизначену функцію  $\Phi$  від інтегралів (7) і (9). Таким чином, загальне рішення квазілінійного рівняння (6) становить

$$\Phi \left( \frac{\beta_p}{h}; \frac{1}{3 \cdot \beta_p^3} + \frac{4 \cdot k \cdot A \cdot \Gamma}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \right) = 0. \quad (10)$$

З незліченної кількості рішень, що описують функцією  $\Phi$ , треба знайти єдине, котре задовольняє початковим умовам, тобто вирішити задачу Коші. Для здобуття частинного рішення, треба інтеграл (7) і (9) записати стосовно початкового моменту  $t_0 = 0$ . Тобто всім членам явно залежним від часу  $t$  надати значення, які вони повинні мати в початковий момент. Такою величиною є тільки природна руслова витрата води  $Q_{pn}$ . Тому в початковий момент розвитку руслових деформацій інтегральна функція гідрографу  $\Gamma = \int Q_{pn}^4 dt$ . Інтеграл (7) залишається без змін, а інтеграл (9) позбувається другої складової. В результаті будемо мати:

$$\frac{\beta_p}{h} = \bar{\Psi}_1, \quad (11)$$

$$\frac{1}{3 \cdot \beta_p^3} = \bar{\Psi}_2. \quad (12)$$

де  $\bar{\Psi}_1, \bar{\Psi}_2$  – значення інтегралів в початковий момент часу.

Отримані залежності необхідно записати в явній залежності відносно шуканої функції  $h$  та незалежної змінної  $\beta_p$ :

$$\beta_p = [3 \cdot \bar{\Psi}_1]^{1/3}, \quad (13)$$

$$h = \bar{\Psi}_1 [3 \cdot \bar{\Psi}_2]^{-1/3}. \quad (14)$$

Верхній границі загального розмиву відповідають умови, при яких розрахунковий паводок проходить по не розмитому дну [7]. Тому початкові умови в цьому випадку формуються наступним чином:  $h = h_{pn}$ , де  $h_{pn}$  – побутова глибина в руслі, яка залежить тільки від часу і приймає значення згідно водомірного графіку паводку. В зв'язку з цим, рішення задачі Коші приймає вигляд:

$$\bar{\Psi}_1^{-1} [3 \cdot \bar{\Psi}_2]^{-1/3} = h_{pn}, \quad (15)$$

яке після заміни інтегралів та  $\bar{\Psi}_2$  їх загальними розв'язками (7) і (9) виражається залежністю:

$$\frac{h}{\beta_p \cdot \left[ \frac{1}{\beta_p^3} + \frac{3 \cdot 4 \cdot k \cdot A \cdot \Gamma}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \right]} = h_{pn}. \quad (16)$$

### Результати

В результаті звичайних перетворень приходимо до кінцевого виразу глибини верхньої границі загального розмиву:

$$h = h_{pn} \cdot \left[ 1 + \frac{12 \cdot k \cdot A \cdot \Gamma \cdot \beta_p^3}{B_p^4 \cdot h^{5,5}} \right]^{1/3}. \quad (17)$$

Залежність (17) є неявною і справедлива лише для визначення залишкового розмиву, тобто в момент звільнення заплав від води.

### Висновки

1. Вперше обґрунтована та здійснена аналітична реалізація математичної моделі залишкового розмиву із застосуванням лінійної характеристики трансформації руслової витрати.

## МОСТИ ТА ТУНЕЛІ: ТЕОРІЯ, ДОСЛІДЖЕННЯ, ПРАКТИКА

2. Отримано науково обґрунтовану методику визначення залишкового розмиву в системі багаторічного прогнозування руслових деформацій.

Ця робота виконана під керівництвом професора С. Г. Ткачука, за що висловлюю йому мою щиру вдячність.

## СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. СНиП 2.05.03-84 Мосты и трубы, Госстрой СССР [Текст]. – Москва : ЦИТП, 1984.
2. ДБН В.2.3-22:2009 Мости та труби. Основні вимоги проектування [Текст]. – Київ : Мінрегіонбуд України, 2009.
3. Башкевич, І. В. Вплив характеристики трансформації руслової витрати на максимальну та залишкову величину загального розмиву [Текст] /

І. В. Башкевич // Вісник Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна. – Дніпропетровськ, 2010. – Вип. 33. – С.23-28.

4. Ткачук, С. Г. Теорія розмивів на мостових переходах [Текст] / С. Г. Ткачук. – Донецьк : АТЗТ Вид-во «Донеччина», 2009. – 200 с.
5. Ткачук, С. Г. Прогнозування руслових деформацій на мостових переходах [Текст] / С. Г. Ткачук. – Київ : Редакційно-видавничий відділ НТУ, 2004. – с. 98.
6. Марчук, Г. И. Методы вычислительной математики. [Текст] / Г. И. Марчук. – Москва : Наука, 1977. – 456 с.
7. Бегам, Л. Г. Деформации подмостовых русел. [Текст] / Л. Г. Бегам, Л. Л. Лиштван, В. С. Муромов. – Москва : Транспорт, 1970. – 200 с.

И. В. БАШКЕВИЧ\*

\* Каф. «Мосты и тоннели», Национальный транспортный университет, ул. Суворова, 1, Киев, Украина, 01010, тел / факс +380442807978, эл. почта kproekt@mail.ru

## МАТЕМАТИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ И ЕЕ АНАЛИТИЧЕСКАЯ РЕАЛИЗАЦИЯ ПРИ ОПРЕДЕЛЕНИИ ОСТАТОЧНОГО РАЗМЫВА

**Цель.** Усовершенствование методики многолетнего прогнозирования общего размыва на мостовых переходах. **Методика.** Теоретическое изыскание. **Результаты.** Получена научно обоснованная методика определения расчетного уровня размыва за многолетний период эксплуатации мостовых переходов. **Научная новизна.** Впервые предлагается математическая модель, предназначенная для определения остаточного размыва с применением линейной характеристики трансформации руслового расхода. **Практическая значимость.** Предложена аналитическая методика прогнозирования опасных для устойчивости мостовых переходов деформаций дна русла.

**Ключевые слова:** мостовой переход; многолетнее прогнозирование русловых деформаций; остаточный размыв; длина зоны сжатия; коэффициент сжатия потока под мостом

IRYNA BASHKEVYCH\*

\*Dep. «Bridges and Tunnels» National Transport University, Suvorova str, 1, 01010 Kyiv, Ukraine Tel/Fax +38044 2807978, e-mail: kproekt@mail.ru

## MATHEMATICAL MODEL AND ITS IMPLEMENTATION IN ANALYTICAL DETERMINATION OF THE RESIDUAL EROSION

**Purpose.** Improved methods of long-term forecasting of the total erosion at the bridge crossing. **Methodology.** Theoretical research. **Findings.** Received a scientifically based methodology for determining the calculated level of erosion over many years of bridges operation. **Originality.** For the first time a mathematical model designed to determine the residual erosion using linear characteristic transformation of channel flow. **Practical value.** An analytical method for predicting dangerous for the stability of bridges deformations channel bottom.

**Keywords:** bridge; long-term prediction of deformations ruses; residual erosion; length of the compression zone; compression ratio of the flow under the bridge

*Стаття рекомендована до публікації д.т.н, проф. О. С. Славінською (Україна), д.т.н., проф М. М. Біляєвим (Україна).*

Надійшла до редколегії 20.08.2014.

Прийнята до друку 28.09.2014.